

NECDET HOCA'NIN ARDINDAN

G-DÜNYA-34

Konserver

Necdet Hocayı da kaybettik. Büyük insan, büyük pedagoğ ve büyük kemancı Necdet Remzi Atak Hocamızı. Ne garip, herşey aklıma gelirdi de Necdet Hoca'nın ölümünü düşünemezdim. Eminim ki kendisinin de hiç bir zaman aklına gelmemiştir. Öylesine hayat dolu, öylesine geleceğe dönük biriydi ki. Meselâ bir fotoğrafını istediğinizde en az on yıl sonranın tarihini atarak size verirdi.

Bütün tasarıları son suza doğruydı. Necdet Hocayı her ziyaretimden sonra kendi kendime sormuşumdur. Mesleğine ve öğrencilerine onun kadar bağlı ikinci bir öğretmen var mıdır acaba diye. Necdet hoca için ders vermek ibadet etmek gibi bir şeydi. Ve günün 24 saati ni kapsardı. Geceleri yatağında ertesi günkü derslerinin plânlarıyla sabahı zor eder, sütçü ile birlikte konservatuarın kapısına dayanırdı.

Tabii o saatte öğrencileri çoğu defa uyku da olurlardı. Müziği bütün yurttâ bir misyoner gibi yaymaya çalışırdı. Bunun için hiç üşenmeden Türkiye'nin en ücra köşelerine kadar gider öğrencileriyle birlikte konserler verirdi. Bütün amacı bir kemancı ordusu yetiştirmekti. Bu arzusunda da hiç bir meslektaşına nasip olmıyan büyük bir başarı kazandı. Başta Cumhurbaş-

kanlığı Senfoni Orkestrası olmak üzere Devlet Opera Orkestrasındaki kemancılardan hemen tümü onun öğrencileriydi.

Necdet Hoca aynı zamanda fevkalâde yetenekleri ile kolaylığı olan bir kemancıydı.

Çoğu defa on günlük bir çalışmayla sahneye çıkar, Brahms gibi dev bir konsertoyu çalverirdi. Fakat asıl büyük yanı meslek ahlâkıydı. Son yıllara kadar büyük maddî sıkıntılar çekmesine rağmen sanatını hiç bir zaman ticaret matağı yapmamış, kemana başladığı günkü amatör ruhunu terk etmemiştir.

Ve aynı amatör ruhla ruhunu teslim etti. Ne mutlu ona ki, yapmak istediği herşeyin gerçekleştiğini yaşarken gördü.

Bir öğretmen için bundan büyük mutluluk olabilir mi? Necdet Hocayı çok araya çağız.

Ayhan TURAN